

W pracowni rentgenologicznej szpitala Edith Cavell w Belgii

Komitet Pieczęć - Komitet zarządczy Zakładu Czerwonego Krzyża

Albrecht A. Iwyński
Maria Skłodowska-Curie - litary

Moja kochana Irenko, Niezmierznie zmartwił mnie wypadek, który Ci się przydarzył [...]. Spędzając dni w łóżku radzę Ci dziergać na drutach. Ćwicz na grubej włóczce, najlepiej zrób sweter dla żołnierza. Każda ze znajomych pań na pewno Cię chętnie nauczy. Na froncie potrzeba wielu ciepłych swetrów na zimę [...].

Curie E. - Maria Curie - biografia

Zwykle w stosunku do obcych ludzi chłodna i dość sztywna, dla rannych jest niesłychanie ujmująca. Chłopi lub robotnicy nieraz boją się aparatów rentgenowskich, pytają czy badanie będzie bolesne. „Ależ nie - tłumaczy im łagodnie i cierpliwie - zobaczy Pan, to jest zupełnie tak, jak zwykła fotografia”. Ranni lubią dotknięcie jej dłoni, uspokaja ich miły dźwięk jej głosu, a nade wszystkim podświadomie przez nich wyczuwany jest nadzwyczajny szacunek dla ludzkiego życia i cierpienia.

Curie E. - Maria Curie - biografia

Rozejrzawszy się natychmiast w organizacji służby sanitarnej, dostrzega w niej lukę, o którą władze zdają się wcale nie troszczyć, a która jest w jej pojęciu tragiczna: w szpitalach, zarówno na tyłach jak na froncie, brak prawie urządzeń rentgenowskich.

Maria w samochodzie z instalacją rentgenową

Skłodowska-Curie M. - Autobiografia

Nic jednak nie było tak wzruszające, jak obcowanie z rannymi i opieka nad nimi. Zbliżało nas do nich cierpienie oraz cierpliwość, z jaką je znosili. Prawie każdy z nich czynił wszystko, ażeby ułatwić nam badanie radiologiczne, pomimo bólu przy każdej zmianie pozycji. Dość łatwo udawało nam się nawiązać z nimi kontakt i zamieniać po kilka przyjaznych wyrazów.

Z córką Ireną w polowej pracowni radiologicznej w Belgii

Irena Curie przed namiotem medycznym w Belgii

Szkolenie sanitariuszy armii amerykańskiej

1914

Rentgenologia wojenna

1918